

PROP DE VOSALTRES

L'ensenyament religiós

El títol d'aquesta glossa conté diversos punts d'atenció. D'una banda, es refereix a l'ensenyament de la religió catòlica a l'escola; d'altre, a les institucions educatives amb caràcter confessional en el seu plantejament general; fins i tot, caldria englobar tots aquells professionals de l'educació que, en coherència amb la seva fe, ofereixen un autèntic testimoni com a seguidors de Jesucrist, en qualsevol de les xarxes d'ensenyament de la nostra societat.

L'espai de la glossa és curt per a un tema amb tants components i tan variat tractament, però de summa importància per a tots. Per descomptat, l'ensenyament religiós és molt volgut per l'Església. Durant la seva història, molts dels seus membres l'hi han dedicat la seva vida, des de la creació de les universitats, la conservació i transmissió de la cultura clàssica a través dels monestirs, fins a la preocupació actual per les innovacions educatives i l'atenció als més necessitats de la societat. I ho ha fet amb l'aportació de recursos materials de molts col·laboradors, posats a les seves mans en qualsevol lloc del món, tant a les nostres terres, de fort i antic arrelament cristià, com en països llunyans, construint temples i escoles.

No és moment de mostrar orgull per tanta dedicació. Tampoc és la meua pretensió encoratjar la polèmica en-

tre les diverses visions educatives i continguts curriculars. Només vull agrair el treball realitzat fins ara per tots (des dels que treballen en centres públics fins als màxims responsables de centres catòlics), així com demanar una atenció justa i normalitzada per tots aquells que, des de la seva llibertat com a ciutadans en una societat oberta i plural, expressen la seva opció per un ensenyament d'acord amb les seves conviccions religioses. A més de la sol·licitud d'un sincer i profund respecte per part dels qui no accepten, arribant fins a la burla, la religió com a component bàsic de l'ésser humà i del seu consegüent potencial educatiu. Podem dir amb molta claredat que la nostra fe, que tants beneficis ha reportat al conjunt de la humanitat, és raonable, és transmissible a l'es-

cola al costat dels sabers, i forma part de l'educació integral de l'ésser humà. No faria falta recórrer a l'aplicació dels drets humans, al compliment de les normes bàsiques de la legislació o a la resposta que s'ha de donar a pares i alumnes amb una determinada opció fonamental de vida. Es tractaria d'utilitzar el sentit comú per a una sana convivència, l'estima per unes arrels culturals que han donat sentit al nostre món actual i el reconeixement de la solidaritat mostrada per tants creients que, portats pel seguiment de Jesucrist, viuen donats absolutament als seus semblants. Sense por ni frustracions, amb confiança en l'ésser humà i amb l'alegria esperançada de millorar el nostre món, seguint l'estil evangèlic.

A meitat de curs, amb la tranquil·litat de qui ho té tot organitzat, sense

el cansament ni els nervis del final, us proposo aquesta reflexió perquè compartiu amb mi el reconeixement i la gratitud cap a tots els qui fan possible que la nostra societat mantingui viu aquest ensenyament i que la nostra escola faci possible la vinculació de la fe amb la cultura.

Als pares o, en el seu cas, als alumnes, us animo a l'opció de l'Ensenyament Religiós Escolar. Tindreu davant dels vostres ulls una realitat nova que respondrà a la vostra pretensió de coherència entre la vida i la fe. Als professors de religió, us aconsello una continuada preparació, perquè pugueu respondre a les expectatives que l'Església ha dipositat en vosaltres, sigueu uns bons professionals, així com autèntics testimonis de la seva fe. Als responsables i empleats dels col·legis catòlics, us exhorto a treballar sense descans per fer realitat una comunitat educativa en la qual les paraules i els gestos del Senyor siguin el centre del desenvolupament personal de tots. Al personal dels centres públics, us demano col·laboració, perquè tots se sentin a gust amb l'exquisit compliment de les normes. A les comunitats parroquials, us sol·licito que resgaurdeu, ajudeu i valoreu positivament aquesta realitat fonamental de l'ensenyament.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Les Càritas de Lleida, Solsona i Urgell aposten per transformar la realitat social

El divendres 13 de novembre, al matí, les Càritas diocesanes de Lleida, Solsona i Urgell es van reunir al santuari del Sant Crist de Balaguer, per participar en una jornada de formació.

Hi van participar 72 persones entre voluntaris, contractats i directius. El jesuïta Santi Torres, director ad-

junt de Cristianisme i Justícia, va impartir una conferència sobre el model d'acció de Càritas: servir, acompanyar i defensar, a la qual va seguir un treball en grup, on es van fer aportacions enriquidores sobre el tema.

Entre altres coses, al llarg de la sessió, es va insistir en la importància que ha de tenir per a Càritas estar

molt atents a la realitat social; tenir una actitud de servei a les persones en situació de necessitat; augmentar la denúncia de les situacions d'exclusió a què es veuen sotmeses moltes persones a les quals atén i acompanya, i treballar en xarxa amb altres entitats socials per col·laborar a transformar la realitat social.

DIACONAT PERMANENT

Mateu Hidalgo ens segueix atansant a la figura del diaconat permanent amb aquesta sèrie de col·laboracions.

Qui pot aspirar al diaconat?

Pot aspirar al diaconat qualsevol membre participatiu de la comunitat cristiana que reuneixi els requisits de sentir la crida del Senyor i de ser admès per l'Església a exercir el ministeri diaconal.

La crida del Senyor. Ser cristià, ser batejat implica, a imitació del Senyor, compromís, entrega i servei als germans ja que pel Baptisme participem del sacerdoci de Crist. Si fem silenci, si prestem atenció i escoltem, sentirem al nostre interior la crida del Senyor, cadascú segons el seu carisma.

«Els dons són diversos, però l'Esperit és un de sol. Són diversos els serveis, però el Senyor és un de sol... Les manifestacions de l'Esperit que rep cadascú són en bé de tots» (1Co 12,4-5.7).

L'admissió de l'Església. La crida del Senyor ha d'estar secundada per l'admissió de l'Església, si manca aquesta no pot haver ordenació diaconal.

Altres requisits. A més de la crida del Senyor i de l'admissió de l'Església al diaconat, es requereix que els candidats tinguin una formació, religiosa, teològica i litúrgica així com coneixements sobre els continguts del Concili Vaticà II, especialment els referits al diaconat, sobre la litúrgia de les hores i altres documents eclesials, i rebre una formació litúrgica amb mires a l'ordenació i exercici dels ministeris diaconals (can. 1027-1028).

Compatibilització dels sacraments del Matrimoni i de l'Orde. Els diaques poden ser casats o cèlibes. Si s'accedeix al diaconat havent rebut el sacrament del Matrimoni, es pot compatibilitzar amb el sacrament de l'Orde, sense cap mena d'impediment. Ara si l'aspirant és casat, necessita l'autorització de la seva esposa per accedir al diaconat. Si l'aspirant és cèlibe, després de ser ordenat no pot rebre el sacrament del Matrimoni.

Els diaques casats, si es queden vidus, no poden contreure un nou matrimoni i queden obligats a observar el celibat. D'altra banda si es senten cridats al sacerdoci i són admesos es poden ordenar de preveres.

Mn. Mateu Hidalgo i Sannicolás
Diacon permanent

«Lo Desclavament» i la «Processó de l'Encontre», a un pas de ser Festes Patrimoniales d'Interès Nacional

La Direcció General de Cultura Popular del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya ha inclòs «Lo Desclavament» i «L'Encontre» de la Granadella (les Garrigues) a l'Inventari del Patrimoni Festiu de Catalunya.

La catalogació d'aquests dos elements de la cultura popular i religiosa propis de les celebracions de la Setmana Santa, com són el ritual del Desclavament, del Divendres Sant, i la Processó de l'Encontre, el matí de Pasqua a la Granadella com a Patrimoni Festiu, es deu a la petició que en tal sentit va presentar el 27 de juliol el Consell Parroquial de Santa Maria de Gràcia de la Granadella al director general de

Cultura Popular, Associacionisme i Acció Cultural, Lluís Puig.

Dita petició elevada a la Generalitat va rebre tanmateix el suport de l'Ajuntament de la Granadella i de la totalitat de les entitats culturals i socials del poble.

El mateix director general ha comunicat per escrit al Consell Parroquial la inclusió d'ambdós

elements a l'Inventari i posterior catalogació, així com l'inici del procediment per la declaració, si s'escau, de Festa Patrimonial d'Interès Nacional, reservada a les celebracions d'origen remot, estructurades a partir de seqüències rituals basades en costums i manifestacions simbòliques de caràcter identitari.

El Consell Parroquial ha manifestat la seva satisfacció per la resposta positiva del departament de Cultura: «És una bona notícia per a la Granadella i un important pas per a la seva declaració com a Festa Patrimonial d'Interès Nacional. Seria magnífic i potenciaria molt els dos rituals com a conjunt», ha assenyalat.

L'Arxiu Capitular mostra el seu fons musical antic

L'Arxiu Capitular de Lleida, un dels arxius eclesiàstics i històrics més rics i importants de Catalunya, ha donat a conèixer amb la mostra Musicalitza't, la part més valuosa del seu fons documental de manuscrits musicals.

El bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, acompanyat de les primeres autoritats civils, encapçalades pel paer en cap, Àngel Ros, va visitar l'exposició el passat 22 de novembre, amb motiu de la festivitat de Santa Cecília, patrona dels músics i també de l'Ajuntament de Lleida.

Acompanyats pels regidors i altres autoritats, en finalitzar la missa de 12, a la qual assistia la Corporació, que honorava la santa com a protectora de la ciutat, s'inaugurà l'exposició que es podia visitar fins al 4 de desembre.

Segons els responsables de l'Arxiu, la finalitat d'aquesta mostra era donar a conèixer alguns documents del fons musical antic que es conserven a la Catedral Nova i que són molt desconeguts pel gran públic.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

La catequesi d'avui és com la porta d'entrada d'una sèrie de reflexions sobre la vida de la família. Damunt d'aquesta porta d'entrada hi ha escrites tres paraules: si us plau, gràcies, ho sento.

La primera paraula és *si us plau*. Quan ens preocupem de demanar educadament fins i tot allò que podem esperar, posem un veritable impediment a l'esperit de la convivència matrimonial i familiar. Entrar en la vida de l'altre, fins i tot quan forma part de la nostra vida, demana la delicadesa d'una actitud no

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Les tres paraules

invasiva, que renova la confiança i el respecte.

La segona paraula és *gràcies*. Algunes vegades penso que ens estem convertint en una societat de males maneres i de males paraules, com si això fos un senyal d'emancipació. L'amabilitat i la capacitat d'agrair s'interpreten com un signe de

feblesa, a vegades susciten fins i tot desconfiança. Hem de ser intransigents en l'educació de l'agraïment, del reconeixement: la dignitat de la persona i la justícia social passen per aquí.

La tercera paraula és *ho sento*. Paraula difícil, sens dubte, però tan necessària. No en va en la pregària en-

senyada per Jesús, el Parnostre, trobem aquesta expressió: «Perdoneu les nostres culpes, així com nosaltres perdonem els nostres deutors» (cf. Mt 6,12). Reconèixer haver faltat i desitjar tornar allò que s'ha pres —respecte, sinceritat, amor— ens fa dignes del perdó. Si no som capaços d'excusar-nos vol dir que encara no som capaços de perdonar. A la casa on no es demanen disculpes, comença a faltar-hi l'aire, les aigües s'hi estanquen.

(Dimecres, 13 de maig de 2015.)

El bisbe Salvador clausura les sessions de formació de catequistes

L'Acadèmia Mariana va acollir durant quatre dissabtes dels mesos d'octubre i novembre un curs de formació de catequistes a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana, amb la participació d'una trentena de persones.

El bisbe Salvador va ser l'encarregat de clausurar les sessions i va encoratjar els catequistes a seguir treballant com ho fan, amb entusiasme i sobretot sense deixar mai la formació «ja que sense ella un no pot fer una bona catequesi» va afirmar. També va destacar que «us heu de sentir orgullosos perquè els pares us deixen els seus fills durant dos anys perquè coneguin un fet tant important com és la fe catòlica».

La delegada de Catequesi, Trini Catalán, va obrir la formació tot explicant les característiques d'un bon catequista i com desenvolupar una sessió tenint en compte que tota cate-

quesi ha de ser vivencial i viscuda en comunitat. Un altre dissabte, Anna M. Gaya, catequista de la parròquia del Carme, va impartir dues xerrades en les quals va contextualitzar en el temps el catecisme «Jesús és el Senyor».

Per una altra part, el pare Alexis Bueno, va parlar sobre els relats bíblics a la catequesi i Lluís Casaña, secretari de la Delegació del Patrimoni Artístic de la diòcesi, ho va fer so-

bre l'edificació de les esglésies, la seva orientació, la seva distribució i la importància dels símbols.

A més a més, l'Associació de Pessebristes va fer una explicació de cada una de les figures del Pessebre i per finalitzar la Delegació de Missions va presentar els materials que existeixen per treballar l'Advent missioner i els Sembradors d'Estrelles.

Trini Catalán

Delegada de Catequesi

L'Agrupació Ilerdenca convoca els Concursos de Pessebres Nadal 2015

L'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes ha fet pública la convocatòria dels Concursos de Pessebristes-Nadal 2015, que enguany arriba a la 81a edició en les categories tradicionals, i a la 41a en les modalitats infantil i juvenil.

El termini per inscriure's al Concurs de Pessebres finalitza el 21 de desembre, tret de les categories dels centres escolars, que ho fa el 14, i els diorames, que hau-

ran de presentar-se el 17 de desembre.

Recordem que al 81è Concurs de Pessebres es pot participar en les modalitats d'esglésies, entitats, monumentals, centres escolars, aparadors i originals.

El Cicle de Nadal s'obrirà oficialment el dissabte 19 de desembre, a les 7 de la tarda, amb el pregó de Nadal, que enguany anirà a càrrec del bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez.

REFLEXIONS

S'acosta la seva manifestació

M'explicava una àvia que, l'any passat, va convidar un seu nét de tretze anys a acompanyar-la a una celebració de l'eucaristia que aplegava els membres d'un grup del qual forma part. Era al voltant de Santa Llúcia i la celebració va ser entorn de la preparació personal per celebrar la vinguda de Jesús. El grup no era gaire nombrós —una vintena de persones— i la capella, petita i acollidora. La celebració estava ben preparada i va ser força participada en els cants, en les pregàries dels fidels i en l'acció de gràcies de després de la comunió. En un lloc visible, un senzill pessebre, de poques figures però suficients, recordava la proximitat i el sentit del Nadal. El noi, que no havia estat batejat ni havia rebut cap formació religiosa, seguia amb atenció els diversos moments. Estimava l'àvia amb certa veneració i per això havia acceptat la invitació. Quan després tornaven cap a casa, li comentà: «Aquesta missa amb el seu pessebre és el millor que mai he vist. Ara sé què vol dir el Nadal. Fins ara, quan arribava aquesta festa, només sentia parlar de regals, de menjar i... molta publicitat.» Quan arribà a casa, el noi explicà l'experiència als pares i els va demanar que li deixessin fer un pessebre com el dels amics de l'àvia, perquè ara ja sabia què volia dir Nadal. Els explicà el relat del naixement i la seva realitat actual. Els parlà de Jesús, de l'acolliment, de compartir, dels pobres i la justícia... «No tingueu por. Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria [...] us ha nascut el Salvador, que és el Messies, el Senyor» (Lc 2,10).

L'Esperit parla i mou els cors en els moments més inesperats. Necessita, però, mediacions. Persones que l'apropin als altres amb les seves paraules o amb els seus fets. També situacions que facilitin manifestar-se a aquells que s'obren a la seva irrupció en la vida, amb netedat de cor, amb bona voluntat, amb fam i desig de Déu. L'àvia va ser la persona; la trobada del grup entorn l'altar, la situació. «L'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que jo us he dit, i us ho farà entendre» (Jn 14,26).

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

► Dimecres, 16 de desembre:

—**20 h**, IREL (Institut Superior de Ciències Religioses). Eucaristia d'Advent.

► Divendres, 18 de desembre:

—**19 h**, benedicció de la nova sala de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes a la capella del Peu del Romeu.

—**20 h**, Parròquia de Sant Andreu. Vetlla de Nadal. Organitzada per la Delegació de Pastoral de Joves.

► Dissabte, 19 de desembre:

—**19 h**, Sala de Plens de l'Ajuntament de Lleida. Pregó de Nadal a càrrec del bisbe Mons. Salvador Giménez Valls.

—**21 h**, Parròquia de Sant Pau. Arribada de la Llum de la Pau de Betlem.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)

[Nm 24,2-7.15-17a / SI 24 / Mt 21,23-27]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Dimarts [So 3,1-2.9-13 / SI 33 / Mt 21,28-32]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prevere a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ Dimecres [Is 45,6b-8.21b-25 / SI 84 / Lc 7,18b-23]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev.

d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alícia) de Borgonya (s. x); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Dijous [Gn 49,1-2.8-10 / SI 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. ■ Divendres [Jr 23,5-8 / SI 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del

part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. ■ Dissabte [Jt 13,2-7.24-25a / SI 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, màrtir; sant Anastasi I, papa (399-401) i màrtir; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [Mi 5,2-5a / SI 79 / He 10,5-10 / Lc 1,39-45]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prevere i màrtir.

Diumenge III d'Advent

COMENTARI

Viviu sempre contents en el Senyor

Al llibre de Sof presenta la situació de Judà prèvia a la reforma de Josies. Jerusalem, sota els assiris, viu dominada per costums pagans: cal una profunda reforma religiosa, política i social. En aquest context rep un oracle de salvació: *No tinguis por, Sió. El Senyor, el teu Déu, el tens a dintre com a Salvador. Et renova el seu amor.*

Perquè l'amor salvador de Déu no és premi a la hipotètica bondat amorosa de l'home sinó que la precedeix prenent sempre la iniciativa.

Experimentant en pròpia carn aquesta veritat i començant avui a la nostra Església particular «l'Any de la Misericòrdia», som exhortats com els filipencs: *Germans, viviu sempre contents en el Senyor.* Pau, un empresonat a punt de ser jutjat, ens fa una repetida crida a l'alegria.

Amb quin motiu? *El Senyor és a prop.*

Participem a l'Eucaristia, sagrament d'amor i suprema connexió amb Crist! Vivim també *l'alegria*, primera manifestació de *l'amor* que és *«el fruit»* de l'Esperit (*Ga 5,22*)? És veritat viva que *la joia de l'Evangelí omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús?* (*EG, 1*).

«No us inquieteu per res» no és indiferència pels problemes socials ni impertorbabilitat estoica sinó serenitat fidel enmig de la prova.

Cal que tothom us conegui com a gent de bon tracte i a cada ocasió acudiu a la pregària.

D'entre els diversos tipus de pregària hem de privilegiar l'oració que duu al compromís: *Així, doncs, què hem de fer?* Així hem de cloure la pregària individual i comunitària en començar avui «l'Any de la Misericòrdia».

Llavors serem en condicions d'acollir Aquell que ens vol *batejar amb Esperit Sant i amb foc.*

Tenint en compte que *ja té la pala a les mans per ventar la era: el blat l'entrarà al graner i la palla la cremarà en un foc que no s'apaga.*

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura de la profecia de Sofonies (So 3,14-18a)

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dintre tu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans; el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec.»

▶ Salm responsorial (Is 12,2-6)

R. *Aclama'l ple de goig perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat.*

El Senyor és el Déu que em salva, / confio, no m'espanto. / D'ell em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. R.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació. / «Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Recordeu que el seu nom és excels.» R.

Canteu al Senyor, que ha fet coses glorioses. / Que ho publiquin per tota la terra. / Poble de Sió, aclama'l ple de goig, / perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,4-7)

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així, la pau de Déu, que sobrepasa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (Lc 3,10-18)

En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Així, doncs, què hem de fer?». Ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar, que el comparteixi també amb els altres». Entre els qui anaven a fer-se batejar hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, què hem de fer?». Ell els contestà: «No exigiu més del que està establert». Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?». Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontenteu-vos de la vostra soldada.»

La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrarà al seu graner, però la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga». Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

▶ Lectura de la profecia de Sofonías (Sof 3,14-18a)

Regocijate, hija de Sión, grita de júbilo, Israel; alégrate de todo corazón, Jerusalén. El Señor ha cancelado tu condena, ha expulsado a tus enemigos. El Señor será el rey de Israel, en medio de ti, y ya no temerás.

Aquel día dirán de Jerusalén: «No temas, Sión, no desfallezcan tus manos. El Señor, tu Dios, en medio de ti, es un guerrero que salva. Él se goza y se complace en ti, te ama y se alegra con júbilo como en día de fiesta.»

▶ Salmo responsorial (Is 12,2-6)

R. *Gritad jubilosos: Qué grande es en medio de ti el santo de Israel.*

El Señor es mi Dios y salvador: / confiaré y no temeré, / porque mi fuerza y mi poder es el Señor, / él fue mi salvación. R.

Y sacaréis aguas con gozo / de las fuentes de la salvación. / Dad gracias al Señor, invocad su nombre, / contad a los pueblos sus hazañas, / proclamad que su nombre es excelso. R.

Tañed para el Señor, que hizo proezas, / anunciadlas a toda la tierra; / gritad jubilosos, habitantes de Sión: / «Qué grande es en medio de ti / el Santo de Israel.» R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fil 4,4-7)

Hermanos: Estad siempre alegres en el Señor; os repito, estad siempre alegres. Que vuestra mesura la conozca todo el mundo. El Señor está cerca. Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y súplica con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que sobrepasa todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús.

▶ Lectura del santo Evangelio según San Lucas (Lc 3,10-18)

En aquel tiempo la gente preguntaba a Juan: «¿Entonces qué hacemos?». Él contestó: «El que tenga dos túnicas, que se las reparta con el que no tiene; y el que tenga comida, haga lo mismo.»

Vinieron también a bautizarse unos publicanos y le preguntaron: «¿Maestro, qué hacemos nosotros?». Él les contestó: «No exijáis más de lo establecido.» Unos militares le preguntaron: «¿Qué hacemos nosotros?». Él les contestó: «No hagáis extorsión ni os aprovechéis de nadie, sino contentaos con la paga.»

El pueblo estaba en expectación, y todos se preguntaban si no sería Juan el Mesías; él tomó la palabra y dejó a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene uno que puede más que yo, y no me rezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con el Espíritu Santo y fuego; tiene en la mano el bieldo para aventar su parva y reunir su trigo en el granero y quemar la paja en una hoguera que no se apaga.»

Añadiendo otras muchas cosas, exhortaba al pueblo y le anunciaba el Evangelio.